

Miskin Orhan

– AZİZ REMZİ · 05 Kasım 2022

Yeşilin kanının çekildiği mevsimdir sonbahar, köklerin gövdeye, gövdenin dala, dalların yaprağa elvadasıdır sarı, kızıl tonunda. Hüzün kaplar içimizi, daha bir mahsun ve bol imgeli şairler oluruz Eylül'de. Eylül, ayların şairi, ya da şairlerin şiir ayıdır diyelim. Ağustos'un serin yüzüdür Eylül. Hatta, adını bilmediğim bir şiirde, şair şöyle tasvir eder bu durumu; "Ağustos artığı Eylül güneşi bakışların yaktı; yazdan kalma gönlümü..." - Salih, Salih! Hanımın buğulu ve acaleci sesiydi hülyalarım son veren. İki hafta öncesinden binbir eziyet ve bunaltıcı havada almıştım hastaneden randevuyu. Hele de yediğim trafik cezasını unutmam mümkün değil. -Beş dakika mücadele memur bey, randevu alıp geleceğim! dedim. "Nuh dedi peygamber" demedi! Ben de ondan inatçıydım. Koydum arabayı ikinci sıraya randevuyu alıp geldim. Dekont hala cebimde. O yüzden bu randevuyu kaçırmak olmazdı. Akşamdan saatler ve telefonlar kuruldu. "Yaş kırkı geçince daha bir unutkan olur insan" derler. O arkadaşlar, trafik cezası yememişler galiba. -Geldim, hanım geldim! -Yine derinlere dalmışsın Salih! dedi. Kinayenin rast makamında; -Çok mu belli oluyor, gibi basit bir espriyle ortamı yumuşatmaya çalıştım aklımca. Bu durumlarda "Baskın basanıdır." misali sert (!) bir şekilde; -Hatun, hadi çabuk ol, geç kalcaz radevuya!" diye kibarca seslendim. Keşke seslenmeseydim. "Bayramlık ağız açıldı..." Ve; -Zaten sen hep aynısını yapıyorsun, "İki ayağımı bir pabuca sokuyorsun. Biz kadınların çilesidir bu, siz erkeklerin acelesiyle her zaman mücadele etmek..." Bitmedi. Hepsini yazsam kafanız şişer. En az bu cümlenin üç katı kadar daha konuştu. Randevuyu aldığım hastane, çalıştığım işyerine yakın. Arabayı her zamanki Kordonboyu kenarına park ettim. "Merkebin sevmediği ot yanı başında bitermiş" misali arabayı kilitler kilitlemez Miskin Orhan yanımda bitti. -Abi çorba iççem de bugün ki nevaleyi şimdi versen, dedi.

Devamı var